

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת אמור

אור

השפעת מעשיו של האדם בעבר בהווה ובעתיד על מצבו:

פרשת אמור פרק כא (כא) כַּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזְרַע אֶהְיֶה הַלְהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אֹתוֹ אִשִּׁי יִקְרָק מוֹם בּוֹ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב:

שאלות:

א { שואל הזוהר בפרשתנו הרי אדרבא הקב"ה אוהב לב נשבר ונדכא אלוקים לא תבזה ומדוע אוסר בעל מומין להקריב?
ב { זאת ועוד מדוע כותבת התורה פעם בו מום ובסוף הפסוק מום בו, ומובא בתורה תמימה ויקרא פרק כא פסוק יז אשר יהיה בו מום, אין לי אלא שנולד תמים ונעשה בעל מום, נולד בעל מום ממעי אמו מניין ת"ל אשר יהיה בו מום [תו"כ]: ועלינו להבין אמנם חז"ל דרשו מהמקרא לפסול הנולד עם מום, אך דבר זה צריך הבנה מה הוא אשם שנולד עם מום וכי בידו הדבר לשנות ומדוע לפסולו?

הנסתרות מעיני האדם:

הנה דרכי בני אדם אשר רואים כי למרות אשר נאמר בתורה תרי"ג מצוות שס"ה לא תעשה ורמ"ח מצוות עשה אין האדם רואה שיש השלכות למעשיו לטוב ולמוטב מאחר שהשכר והעונש הוא רוחני לעתיד לבוא דבר שכרוך אך ורק באמונה בלבד, ולזאת קשה לאדם להפנים חומרת מעשיו והשלכותיו, ומתוך כך יצרו מפתה אותו שאין בכך כלום ונמשך אחרי מראות עיניו ותאוותיו, אולם התורה מלמדת אותנו שמצבו של האדם אשר קעת הוא נמצא אינו אלא תוצאות והשלכות של מעשיו אשר עשתה נשמתו בהווה ובגלגול הקודם, ולזאת אדרבא יפנים וישכיל לתקן עד כמה שידו מגעת בכדי להשלים תכליתו בעולם כאשר נבאר.

דברי הזוהר מבאר עניין הפסול בכהן שיש בו מום, ביאור ראשון משום הקרבהו נא לפחתך:

ובזה נבוא לביאור פרשתנו כתוב בזוהר בפרשתנו בביאור שני וז"ל תו פתח ואמר (מלאכי א) וכי תגישון עור לזבוח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין רע, וכי קודשא בריך הוא אמר אין רע אי הכי טוב הוא? אלא סופיה דקרא אוכח דישאל באינון יומין הוו ממנן כהני מארי דמומין על גבי מדבחא ולשמשא על מקדשא ואמרי מאי אכפת ליה לקודשא בריך הוא דא או אחרא ואינון הוו דאמרי אין רע, וקודשא בריך הוא אתיב להון ההוא מלה דהוו אמרי, אמר, ישראל אתון אמרי כד מקרבי מארי דמומין על פולחני אין רע מאי אכפת ליה לקודשא בריך הוא, סופיה דקרא מה כתיב **הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך**, בר נש מנייכו אי בעיתו לשלומי למלכא ולקרבא קמיה דורונא אתון משדרין ליה בפגימא או לאו, הירצך או הישא פניך בההוא דורונא כ"ש וכ"ש דאתון מקרבין קמאי בר נש פגים לקרבא דורונא, הא דורונא דילכוון לכלבא אתמסר דודאי בר נש דאיהו פגים פגים הוא מכלא פגים הוא מהימנותא ועל דא כל איש אשר בו מום לא יקרב, וכן כתב **בפרש"י כתב לבאר הטעם לפסול בעל מום וז"ל (יח) כי כל איש אשר בו מום לא יקרב - אינו דין שיקרב, כמו (מלאכי א ח) הקריבהו נא לפחתך: תקציר דבריו** שיש בני אדם טועים ואומרים מה משנה לקב"ה אם יש מום באדם או בקרבן וכי הקב"ה משתמש בו וא"כ העיקר שהדבר נעשה, אולם משיב על כך הסבר הדבר שיש בזה לזולל כאשר משרתים על ידי אדם פגום או בקרבן פגום כמו שאדם אינו נותן מתנה לחברו או למלך בכלים או דברים פגומים ק"ו לפני מלכי המלכים.

ביאור שני מבאר הזוהר שהמום מראה על פגם בנשמתו ואינו ראוי לשרת:

אולם בביאור ראשון כתב הזוהר הקדוש, וז"ל איש מזרעך לדורות אשר יהיה בו מום, ר' יצחק אמר בגין דאיהו פגים ומאן דאיהו פגים לא אתחזו לשמשא בקודשא, והוא אוקמוה דב"נ דאשתכח פגים לית ביה מהימנותא וההוא פגימו אסהיד עליה, כ"ש כהנא דבעיית לאשתכחא שלים מאריה דמהימנותא יתיר מכלא והא אוקמוה, וכי ת"ח קודשא בריך הוא אמר כל איש אשר בו מום לא יקרב דהא קדוש' דלעילא לא שריא באתר פגים, וכי וכלא לא קיימא אלא בשלימו ולא שריא קדוש' דכלא אלא בשלימו כד מתחבראן דא בדא כלא הוא שלים כלא הוא חד לא אתפגי' אתר, ועל דא אקרי כ"ש שלם כמה דאת אמר (בראשית יד) ומלכי צדק מלך שלם (תהלים עו) ויהי בשלם סכו, ובגין כך לא שריא כלא אלא באתר שלים, ועל דא כל איש אשר בו מום לא יקרב, כגוונא דא קרבנא דביה מומא לא יתקריב, מאי טעמא דכתיב כי לא לרצון יהיה לכם, **ואי תימא הא קודשא בריך הוא לא שארי אלא באתר תבירא במאנא תבירא דכתיב (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח?** האי אתר שלים יתיר הוא מכלא (דכתיב ואת דכא ושפל רוח) בגין דמאיך גרמיה למשרי עליה גאותא דכלא גאותא עלאה ודא הוא שלים, **אבל לא כתיב ואת [דף צא ע"א] עור ושבור וחרום ושרוע, אלא ואת דכא ושפל רוח, מאן דמאיך גרמיה קודשא בריך הוא זקיף ליה,** ובגיני כך כהנא דקאים לתתא כגוונא דלעילא בעי למהוי שלים יתיר מכלא ולא יתחזי פגים, ועל דא אזוהר להו לכהני דכתיב איש מזרעך לדורות אשר יהיה בו מום עכ"ל: **תקציר דברי הזוהר** הוא שואל כיצד יתכן שהתורה פוסלת בעלי מומין הרי אדרבא דרכו של הקב"ה שמשרה שכניתו בבני אדם שיש להם שברון לב? ומשיב על כך שבעצם כאשר יש מום בגוף האדם הוא סימן על פגם נשמתו בהיות והמום הוא תוצאה של מעשיו בגלגול הקודם ולכן אינו ראוי לשרת בקודש, אולם כאשר אין בו מום בגופו ורק משפיל עצמו ונוהג בעונה אדרבא שם השכינה שורה כי בזה מגיע לשלימות יותר, ולכן התורה כתבה ואת דכא ושפל רוח ולא כתבה ואת עיור או פיסח. **נמצא שלפי טעם הראשון הוא מפני לזולל בקב"ה ולטעם שני מפני שאין האדם ראוי לשרת.**

דברי הכלי יקר הוסיף שגם בעתיד אדם כזה יהיה בו מום מפני מעשיו:

וכוון לדברי הזוהר הכלי יקר שאמנם בתחילת דבריו מבאר על מי שנעשה בעל מום שזה מפני חטאיו ולכן אינו ראוי להקריב, אך בסוף הוסיף דרשת חז"ל לפסול גם הנולד עם מום שלמרות שמצד מעשיו של עכשיו אינו פגום אך בהכרח צריך לומר שהפגם מפני העבר, **וז"ל בויקרא פרק כא פסוק יז איש מזרעך אשר יהיה בו מום.** כאן אמר בו מום ולמטה הפך

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

ואמר מוס בו. וכאן אמר אשר יהיה להבא משמע ואחר כך אמר כל איש אשר בו מוס בהווה משמע. ומהו שתןן טעם לדבר באותו דבר עצמו ואמר כי כל איש אשר בו מוס לא יקרב, ומה שפירש רש"י אינו דין שיקרב כמו הקריבהו נא לפחתך (מלאכי א ח) אינו מפורש במקרא: על כן אומר אני שהקדמונים שהיו בקיאים בחכמות היו יודעין בכל מוס שנתהוה באדם טרם היותו מצד איזה עוון שראו בו דרך משל אם ידעו שהוא מקבל שוחד ידעו בו שסופו בא לידי עיוורון, ואם ראו בו רגל גאוה ידעו בו שסופו לבוא לידי שבר רגל, והכרת פניו ענתה בו שהכירו במראה פניו איזו תכונה רעה שיש בקרבו הפוגמת איזה אבר ידוע וסופו לבוא לידי מוס נגלה וראוי לגאלו מן הכהונה על שם סופו, לכך נאמר איש איש מזרעך אשר יהיה בו מוס, שהכרת פניו ענתה שלסוף יהיה בו מוס כי מתוך מעשיו ניכר שלסוף יבוא לידי מוס זה שיהיה בו הרי הוא נפסל על שם סופו. ונתן טעם לדבר כי כל איש אשר בו מוס וגוי, אי אתה מודה אם המוס כבר יש בו ודאי אינו דין שיקרב משום הקריבהו לפחתך, על כן גם זה אשר יהיה בו מוס להבא ראוי שיתגאל מן הכהונה, ומטעם זה לא אמר בנתינת טעם לשון יהיה. וכל זה מדבר במי שאינו נולד במומו שהרי מעשיו גרמו לו מציאות המוס כי במעשיו פגם אחד מאיבריו, לכך נאמר בשני פסוקים אלו בו מוס שקדמה מציאותו למציאות המוס כי מלת בו מדבר במציאות האדם שקדמה ואחר כך נולד בו המוס: ועדיין לא שמענו אם נולד במומו אם המוס מעכב או לא, כי יש מקום לומר שמא דוקא זה שתרוויהו איתנהו ביה שיש לו פגם בנשמתו ובגופו ראוי שיתגאל מן הכהונה לבלתי הקריב את קרבן ה', אבל הנולד במומו שאין בו פגם בנשמתו זולת בגופו לבד שמא תאמר שאינו מעכב קא משמע לן למטה מוס בו את לחם אלהיו וגוי, וזה מדבר במי שקדמה מציאות המוס למציאותו לאויר העולם, וזה ביאורו כל איש אשר בו מוס מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי ה'. ובדרך זו ביאר גם בשפתי כהן עה"ת והוסיף שזה נאמר לכלל ישראל עיי"ש.

טעם נוסף שמעורר קטרוג:

וראייתי להרה"ג שטיינמן זצ"ל שכתב בספר איילת השחר עה"ת בפרשתנו שכתב טעם נפלא לפסול בעלי מומין. וז"ל והיינו כי הם באים מחמת החטא וזה לא יתכן באהרון דכל הענין מומין שזה ג"כ כתוצאה מחטא, וכן זב ומצורע לא נזכר באהרון, ולפי"ז יתכן דכל ענין הפסול הוא מפני שזה מזכיר עון ולזה עיקר הקפידא ולכן אינו ראוי להיות משמש לחם אלקיו עכ"ל. ואפשר לבאר מעין שמצינו שחז"ל במסכת ראש השנה דף כו ע"א פסלו שופר של פרה משום שאין קטיגור נעשה סניגור, היות והפרה מזכירה את חטא העגל. כך מוס בגופו מזכיר את חטאו אשר בגללו נולד או נעשה בו מוס ואין קטיגור נעשה סניגור, וכל זה כמובן לטעם שני אבל לטעם ראשון לא שייך סברה זו.

מחלוקת הפוסקים אם בעל מוס יעלה ש"ץ:

ובאמת נחלקו הפוסקים מטעם הנ"ל האם בעל מוס יעלה ש"ץ ולפחות בימים נוראים, כמבואר בשו"ת מהר"ם מרוטנבורג סיי רמ"ט, יש"ש חולין פ"א סי' מ"ח, הו"ד בב"ח, והביא דבריהם במגן אברהם סימן נג ס"ק ח מי שנפלו זרועותיו מותר להיות ש"ץ שדרך הקדוש ברוך הוא להשתמש בכלים שבורים כדאמר במדרש ויראו שלא יהיה ש"ץ טיפש (רש"ל פ"ק דחולין), אבל בזוהר אמור עי' קע"ג אי' דהא דקב"ה משתמש בכלים שבורים היינו דכא ושפל רוח אבל מי שיש בו מוס הוא פגום ע"ש שהאריך בזה ולכן כהן בעל מוס פסול לעבודה וא"כ גם בש"ץ יש לזהר, ועוד הקריבהו נא לפחתך וגוי: וכן כתב בשו"ת חוות יאיר סימן קעו שאלה וכו' כי ידוע שרמ"ח איברים הם כסא ודמות לרמ"ח אורות עליונים ורמ"ח איברים רוחניים שבנשמה וא"כ כל כה"ג הרי הכסא פגום. והפילוסופים כתבו בהפקד חוש מה יפקד מושכל מה ועי' עקידה פי' שמות שער ל"ה דף צ"ז ע"ב [ובתיקונים פה עכו"ם פגום להשריית שכינה] וכיוצא בזה כתבתי במקום אחר שאין ליתן לכתחלה לברך ב"הם לקטוע אצבע ואפילו למוכה שחין דלא עדיף זה מידי מזוהמות דצריך להעביר הזוהמא כבסי' קכ"א ה"נ אפשר באחר מלבד מה שיש בזה העדר כבוד למצוה ואפילו בנגלה הקריבהו נא לפחתך, אף כי ע"פ הנסתר יש תילי תילי סודות נסתרים באברי הגוף גם בפרקי הידים אפס קצתם תמצא בהקדמה בן מאה שנה ויש כאן חסרון שפע בכוס של ברכה העליון יאיר חיים בכרך: ועיין עוד בהגהות ב"ד, עי' שאילת יעביץ ח"א (סי' ע"ה), וח"ב (סימן ס"ז), ועי' שו"ת בנין ציון ח"א (סי' ה'). ויש בזה אריכות דברים עכ"פ כל נידון זה מסתבר שהוא לטעם שני שיש פגם באדם, אבל לטעם ראשון אפשר שלא נאמר הקריבהו לפחתך אלא במקדש ואינו מוכרח.

דברי המהר"ח בהשפעת מעשיו של האדם:

ונוסיף על כך דברי המהר"ח בספר שערי קדושה - חלק א שער ג השער השלישי: וז"ל הנה האיש אשר נדבה רוחו אותו להיותו בא לטהר ולהתקדש לקבל עליו עול מלכות שמים על אמתתה, יכין עצמו בכל כחו ויזדרז לקיים כל תרי"ג מצות, כי בקיומם יושלמו תרי"ג איברים וגידים של נפשו השכלית כנזכר (בשער ראשון) כי אם תחסר ממנו מצוה אחת מן רמ"ח מצות עשה עדיין הוא חסר אבר אחד מנפשו ועליו נאמר (קהלת א' ט"ו) וחסרון לא יוכל להמנות, וזה יותר חמור מכלל כל איש אשר בו מוס לא יקרב. אך מי שקיימם ועבר על מצוה אחת. משס"ה מצות לא תעשה נקרא בעל מוס ממש, כי נתעוות הצינור והגיד הממשיך השפע באברים, ועליו נאמר (שם) מעוות לא יוכל לתקון, פרושו אחר פטירתו מן העולם עכ"ל. ללמדנו עד כמה מעשיו של האדם משפיעים על נשמתו ועל גופו ועל מצבו של האדם בהווה ובעתיד.

מעשה גלגול תלמיד הבעש"ט כיצד מצבו נגזר ממעשיו הקודמים:

מעשה בימי תלמידי מורנו הרב הבעל שם טוב זצ"ל שהיה אדם אחד שכל ימיו היה עני מדוכא מאד ואשתו היתה מפצירה לו מאד שיבקש מרבו על זה, אבל הוא בהיותו אצל רבו היו עסוקים בדברים העומדים ברומו של עולם אשר פשוט היה לו לבושה ולחרפה לדבר בענין שפל והבל של עולם הזה, אבל אשתו כשבאו לה מים עד נפש הזהירה והתרתה בו שאם לא יפעול ישועה מרבו תגרשהו מן הבית, וכך היה כשחזר מרבו והודה לה בהצטדקות שהיה בלתי אפשרי לדבר עם רבו בזה גרשתו מביתו והוכרח לחזור לרבו. כששאלו רבו מה זה ועל מה זה, סיפר לו כל הענין הוציא הבעל שם טוב אנחה גדולה מלבו ואמר מה בידי לעשות שתיקון נשמתך אי אפשר רק בעניות כזאת, אותו תלמיד בשמעו זאת נבהל מאד והתעלף כי

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

הלא הוא רואה מעשים בכל יום מרבו שהוא מתקן נשמות נדכאות ונדחות בנקל מאד בכוונות ובדומה ולבסוף נשמתו שהוא כל כך גדול שזכה להיות תלמידו אי אפשר לו לתקן כי אם ביסורי עניות כאלה היתכן כזאת, אמר לו הבעל שם טוב דע כי הגם שהנך תלמידי ואמונתך בי אבל כשאומר לך מעשיך הרעים שעשית בגלגול הקודם לא תאמין לי, לכן תלך לעיר פלונית ותחקור על איש פלוני שחי שם מלפנים מה היה מעשהו ותדע שזה אתה שבאת לתקן הכל וגמר תיקונך על ידי יסורי עניות. הוא הלך לאותה עיר ובחקרו על הנ"ל לא ידע ממנו שום בן אדם, אבל נתנו לו עצה לפנות אל השמש של החברה קדישא שהוא זקן מאד אולי הוא יודע מהאיש הנ"ל, אבל גם השמש לא ידע ממנו רק מעט מזער רק אמר לו שחותנו הזקן המופלג בערך מאה ועשרים שנה שקיבל ממנו חזקת השמשות בודאי יודע הכל על האיש האמור אבל הוא שוכב על התנור עיניו כהו מראות ואזניו כבדו משמוע גם כוח הדיבור שלו חלש מאד ולא מרשים לאף אחד לגשת אליו, אבל באמרו שהוא נשלח על ידי הבעל שם טוב הביאו אותו כמובן מיד אליו, וכששאלו על האיש הנזכר ענה שאין ברצונו לשמוע ממנו בכלל ובפרט להעלות על שפתיו שם האיש הטמא ומטומא הזה ימח שמו וזכרו, אבל כשאמר לו שהוא נשלח על ידי הבעל שם טוב לחקור על מעשי האיש אז סיפר לו שמלבד שערב על כל העבירות שבתורה ר"ל היה גם מלשין וכמה נפשות מישראל נכחדו מן העולם על ידי מלשינותיו ואין קץ למעשי הרעים. רק אז הבין מדוע נגזר עליו לחיות בעניות גדולה בגלל שגרם לרבים להעני ולסבול בגלל מעשיו שהיה מלשין. **אוצר סיפורי חב"ד היי"ד עמוד מג.**

מעשה עם האריז"ל כיצד הזיווג נועד לתקן העבר:

והיה מעשה כיוצא בזה בימי רבינו האריז"ל ז"ל שנעשה זיווג רק לצורך התיקון, שפעם אחת בא אצלו בחור אחד שהיה רווק ומבוגר מעל גיל ארבעים שנה אשר השתתף במספר פגישות למטרת שידוך בכדי להינשא אבל מזלו לא האיר לו פנים, וזה הבחור הגיע אצל רבינו האריז"ל ז"ל וביקש ממנו עצה וברכה כדי שיוכל לבנות בית בישראל, השיב לו הרב בת זוגתך נמצאת באלכסנדריה של מצרים כך שמה וכך שם אביה סע לשם והינשא לה. הבחור שהאמין בדברי רבינו האריז"ל הלך לשם בדרך לא דרך על אף הדרכים הקשות והמסוכנות לאחר זמן רב הגיע לאלכסנדריה של מצרים, ושאל את תושבי המקום האם מכירים אתם את פלונית אלמונית ואת אביה פלוני אלמוני, השיבו לו תושבי המקום מכירים אנו האב אחראי על המכס בעירנו יש לו בת הגונה מאד וכלילת יופי בגיל עשרים המחפשת שידוך, שאלם האם יש כאן שדכן אמרו לו כן יש שדכן מפורסם תלך לרח' פלוני ותדבר עמו, כעצתם הלך אל השדכן וביקשו להכיר לו את אותה הבת, הלך השדכן לאבי הבחורה ואמר יש לי בחור יקר בגיל ארבעים והוא מעוניין להכיר את בתך האב הסכים, והשדכן חזר עם תשובה חיובית לבחור לאחר כמה וכמה פגישות מצאו חן אחד בעיני השני והסכימו להתחתן, בעוד חודש האירוסין נתקיימו בשמחה רבה ולאחר חודש החתונה התקיימה ברוב פאר והדר בהשתתפות של גדולי החכמים והעשירים. אבי הכלה נתן נדוניה גדולה מאד בסך מאה וחמישים אלף מטבעות של אותו מקום הבחור שמח שמחה גדולה הזוג חיו באושר ועושר השכינה שרתה בביתם חיו באהבה ואחווה שלום ורעות, אמנם שמחתו לא ארכה ימים רבים בגלל שלאחר שלושה חדשים מהנישואין אשתו הטרייה חלתה מאוד מצבה הלך והחמיר עד שנפטרה והלכה לבית עולמה, חזר הבחור ביגון ובלב שבור לעירו נגש אל רבינו האריז"ל בצפת והטיח בפניו אדוני הרב למה שלחת אותי טוב היה לי יותר אילו לא שלחתני לאלכסנדריה לא הייתי מתחתן ולא היה לי שברון לב ממות אשתי אהובתי. אמר לו רבינו האריז"ל האם אתה זוכר במה היית עוסק לפני עשרים שנה השיב הבחור הייתי עוסק במאפיית לחם, שאלו הרב מספר שאלות הזכיר אתה אולי מי היה שותפך, לפני כמה שנים היה העניין, כמה זמן הייתם שותפים, השיב הבחור בודאי זוכר אני היה זה פלוני אלמוני כיצד לא אזכרהו הרי אותו שותף היה נוכל גדול מחמתו הפסדתי מאה וחמישים אלף מטבעות היה זה לפני עשרים שנה בערך היינו שותפים במשך שלושה חדשים. כעת ניגש רבינו האריז"ל והסביר לבחור את כל העניין דע לך זאת האישה שנישאת לה היא גלגול של שותפך לשעבר בשמים גזרו כי התיקון של שותפך הוא שיבוא בגלגול של אישה ותינשא לך למשך שלושה חדשים היות שבגלגול הקודם הייתם שותפים שלושה חודשים ושותפך גרם לך צער רב באותם חודשים לכן היה עליו להינשא לך בגלגול זה ולגרום לך נחת ועונג במשך שלושה חדשי שותפות הנישואין הללו, כמו כן נגזר עליו להחזיר לך כעת את אותם מאה וחמישים אלף מטבעות אשר הפסידך בגלגול הקודם, זו הסיבה שלאחר שלושה חודשי הנישואים היא מתה מכיוון שכעת נגמר התיקון שלה בעולם. המשיך רבינו האריז"ל ואמר לאותו בחור כעת הינך מבין מדוע התעכבו נישואיך עימה עד גיל ארבעים משום שהיית צריך להמתין עשרים שנה עד שהיא תגדל לגיל עשרים גיל שתוכל להינשא לך, מכיוון שהקפדת ולא מחלת לשותפך לכן גם אתה סבלת לחכות זמן רב לנישואין עד שייגמר התיקון של שותפך לשעבר, וכעת הגיע הזמן שתתחתן עם הזיווג הקבוע שלך וכך היה אותו בחור נישא בשנית והקים בית לתפארת בנין עדי עד.

מוסר השכל:

הראת לדעת עד כמה יצרו של האדם מטעה אותו ומפילו ברשתו בהראותו כי למעשיו של האדם אין שום השפעה, אולם החכם עיניו בראשו יתבונן ויראה כל הסובב אותו וידע כי הכל נגזר מכוח מעשיו אשר עשה בהווה או בגלגול הקודם הן מצב גופו והן מצבו הכלכלי וכל הסובב אותו נועד בכדי לתקן ולהשלים את תכליתו בעולמו, כי אין מעשה דיבור ומחשבה אשר אינה פועלת ומשפיעה בהווה ובעתיד על המתחולל איתו ונשמתו, ולכן החלש יאמר גיבור אני ויגבר על יצרו לעשות רצון השי"ת ואל יפול ברשת יצרו ללכת אחר תאוות ליבו ומראה עיניו אלא יאזור חיל לעשות רצון השי"ת ולקיים התורה והמצוות ובה יהיה לו טוב ובה ובבא אמן ואמן.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא